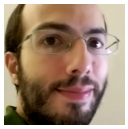
Esperar

Per JoanM el dt., 28/11/2017 - 09:00

A vegades la pregària és ben feixuga. Costa avançar, ens movem, ens distraiem... És un desert dur de rosegar. Això pot durar dies, setmanes, mesos...
A un fotògraf li passa el mateix. Prepara un viatge. Ha de programar moltes rutes, invertir temps, diners, fer càlculs... un cop dins a vegades el viatge és dur i difícil. Cal molta paciència per esperar, i esperar, i buscar i regirar. I al final arriba aquell moment esperat, diví, que corona l'experiència, aquella fotografia que fa que tot hagi valgut la pena.

Si després d'una setmana, un mes,... un any! Al final trobo un sentit i un gust a la meva estona de pregària, tot el desert haurà valgut la pena. Demanem a Déu aquella llum, i ens il·luminarà tota la foscor de tant llarg recorregut.